

O obveščanju v delovnih organizacijah

INFORMATORJI NAJ PIŠEJO ZA NAŠO SKUPNOST

V SLOVENIJI JE NAD 220 TOVARNIŠKIH GLASIL V SKUPNI NAKLADI 400.000 IZVODOV – PREMALO DOPISOV ZA NAŠO SKUPNOST IZ MOŠČANSKIH DELOVNIH ORGANIZACIJ – GLASILA SE GLEDE OBLIKE IN VSEBINE MED SEBOJ ZELO RAZLIKUJEJO

V zadnji številki smo zapisali, da je za celovitost obveščanja v delovni organizaciji potrebnih več sredstev in oblik, prilagojenih načinu dela, značaj in strukturi delovne organizacije ter da so za večje delovne organizacije značilna sredstva: glasilo, bilten, ozvočenje, oglasne table in informativni sestanki. Danes se bomo nekoliko več pomudili pri glasilu. V prihodnji številki pa bomo pogledali v nekatere delovne organizacije naše občine, katere oblike informiranja uporabljajo in s kakšnimi problemi se srečujejo.

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA

Glasilo je postalo v zadnjih nekaj letih zelo razširjeno sredstvo obveščanja v delovnih organizacijah. Po nepopolnih podatkih izhaja v Jugoslaviji nad 600 časopisov delovnih organizacij. Od republik prednjači Slovenija z nad 220 glasili in v skupni nakladi 400.000 izvodov. V večini so mesečniki, nekaj pa je tudi tednikov.

Koliko glasil izhaja v naši občini, ne vemo natančno. Na uredništvo Naše skupnosti pošiljajo glasila naslednje tovarne: Papirnica, Emona, Saturnus, Žito, Vektor in SAP. Zeleni bi, da tudi druga podjetja pošiljajo svoja glasila, biltene ali katera koli druga informativna sredstva uredništvu Naše skupnosti ter da se zadovoljeni informatorji oglašijo in postanejo dopisniki. Glasila se med seboj razlikujejo. Najprej že po tem, kdo jih ureja in kdo kroji njihove vsebine. Kot pribito velja tudi za glasila znana ugotovitev, da je tisk ogledalo položaja v družbi: za tovarniško glasilo bi lahko natančneje rekli, da je odraz družbene klime v delovni organizaciji. Vsebinska in demokratičnost v listu delovne organizacije ustrežata notranjim odnosom v njej.

Ene zadnjih analiz sindikata jasno govori o načinu, objektivnosti in vsebini informiranja. So listi, je rečeno v analizi, ki pišejo o mnogih nepomembnih vidikih življenja v delovnih organizacijah, ne objavljajo pa zelo pomembnih sklepov samoupravnih organov, ker tega ne dovoljujejo "ugledni posamezniki". So tudi primeri, ko bi vodilni najraje kar sami urejali glasilo, da ne bi bilo v njem kaj "vrinjenega". V drugih glasilih so glede tega nekoliko bolj širokosrčni in obveščajo o vsem, kar se dogaja v kolektivu, to vendar s smeri od zgoraj navzdol. O težavah pišejo samo, če je zanje kriv kdo zunaj delovne organizacije, kritično besedo za notranje slabosti pa v njih težko najdemo. Taka glasila so podobna radijskim prejemnikom, ki igrajo "svoj program", pa če ga kdo posluša ali ne. So pa tudi glasila, ki upoštevajo načelo dvosmernega obveščanja; o njih lahko rečemo, da so resnično demokratična tribuna vsega kolektiva.

Tovarniški časopisi so zelo razširjeni tudi v zahodnih državah, imajo že lepo tradicijo, a so vsebinsko povsem drugačni od naših "pravih" glasil. Osnovni cilj naših glasil je usposabljanje, izobraževanje in nuditi samoupravljalcu dovolj informacij, da lahko sodočloča o rezultatih svojega dela, obenem pa ga spodbujati, da tudi prek glasila in drugih sredstev informiranja posredno vpliva na odločitve. Lastniku tovarne na zahtodu še na misel ne pride taka "pregreha", da bi z glasilom sledil temu cilju. Njegov namen je delavca čim bolj prikleniti k podjetju in ga zato zadovoljiti in zaposeliti z družabno, načelno in personalno kroniko, nikakor pa ga ne spodbujati k razmišljanju in o problemih. Pričakovati bi bilo, da pri nas ne bi bilo takih glasil – pa so! Prenekatere vodilne skupine v delovnih organizacijah zagovarjajo prav takšen koncept glasila.

Pisati o vsakem rojstvu, smrti, poroki, premestitvi, o vsakem novem stroju, novem izdelku, novi omari – o gospodarjenju pa največ dvakrat letno zelo splošno in učeno („da ne bi razumela konkurenca“), samo da je „mir v hiši“, pa da lahko rečemo, da so delavci informirani – če se le hočejo zanimati. Na srečo so taki primeri v manjšini in samo tam,

kjer družbenopolitične organizacije spijo ali pa jih sploh ni, kjer se samoupravno in politično življenje odvija le v ozki skupini predsednika, sekretarja in direktorja. To pa spet samo potrjuje ugotovitev, da je tovarniško glasilo odraz družbene klime v delovni organizaciji.

SLAVKO GERLICA

RABLJENA OBLAČILA V PRAVE ROKE

ZBIRALNA AKCIJA RABLJENIH OBLAČIL, OBUČE IN DRUGEGA BLAGA

Vsakoletna zbiralna akcija je ena pomembnih nalog v programu dela Rdečega križa. Vanjo je bilo letos vključenih 11 osnovnih organizacij Rdečega križa in krajevnih skupnosti. Zbrana je bilo nad 6.600 kg blaga. Sodelovalo je 96 odraslih in 505 mladih članov RK. Blago je prevažalo 29 avtomobilov. Občinskemu

odboru RK občine Ptuj smo tako kot lani tudi letos darovali približno 2.000 kg blaga. Preostala zaloge je vskladiščena za potrebe naše občine.

Zahvaljujemo se vsem občanom za vzorno, čisto in pakirano darovano blago, hkrati pa zagotavljamo, da bodo vaše stvari prišle ob pravem času v prave roke. Posebna zahvala gre aktivistom Rdečega križa, krajevnim skupnostim in mladim članom Rdečega križa za uspešno izvedbo akcije.

ZAKAJ ZAPRTE CESTE?

Mnogokrat smo pričeli dolgotrajnim zaporom cest. Toda ko bi bili samo pričeli! Ponavadi smo tudi njihove žrtve. Zaradi zaporov delamo dolge obroke, se na že tako prepolnih cestah še bolj dremamo, preklinjamo drug drugega, vsi skupaj pa preklinjamo tiste, ki so zapore zakrivali. Slaba stran teh zapor je tudi, da so dolgotrajne in z deli na zaprtih cestah nihče nič ne hiti.

Lani je bila dolgo zaprta Zaloška cesta in smo se zaman veselili, ko je bila po vgraditvi kanala A-O ponovno odprta, ker smo menili, da je sedaj dokončno urejena. Brez nejevolje smo prenašali tudi njeno letošnjo rekonstrukcijo. Toda komaj smo se oddahnili, že spet je zaprta za skoraj dva meseca. Nehote se pri tem vprašamo, ali se niso dala vsa ta dela združiti in bi bilo lahko vse opravljeno lani?

Še slabše je na primer z Litjsko cesto, ki je na odseku Sostro-Dobrunje zaprta že dobro leto dni zaradi slabega mostu čez Dobrunjščico. Mesece in mesece se zato sploh nihče ni zmenil. Zapreti da, to je mogoče takoj, toda kdo je odgovoren za to, da bo spet odprta? Tega ne ve nihče. Skoraj celo leto je trajalo, da so bili doseženi dogovori o gradnji mostu in ko smo se že vsi oddahnili – je ostalo pri starem. Most in vse kar spada zraven, bi bilo lahko

zgrajeno v dveh mesecih, toda gradijo že pol leta in bo najbrž spet preteklo leto, preden bo prevozen.

Ob vsem tem pa nekateri ne morejo razumeti negodovanja ljudi in menijo, da so to kaprice! Nihče tudi ne računa, koliko stroškov nastane z obvozi in lahko smo prepričani, da bi bile zaprte ceste le malo časa, če bi tisti, ki zaporo povzročajo, nosili tudi stroške. In tako bo tudi treba. Če moramo konec koncev plačevati pristojbine za ceste, naj nam te tudi služijo ali pa jih ne plačujemo.

Mnogokrat smo takega stanja ali bolje odnosov raznih javnih služb do potrošnikov krivi tudi sami. Preklinjati v avtobusi znamo, ne znamo pa se organizirano dogovoriti in poiskati krivice ter jim pogledati v oči.

Če bi to znali, bi bilo zapor mnogo manj, oziroma bile bi kratkotrajnejše.



Proizvajalec mora biti pravočasno in objektivno obveščen o dogajanjih v podjetju. Za to imajo samoupravni organi na voljo mnogo oblik in različnih sredstev od tovarniških glasil do biltenov, ozvočenja, oglasne table in podobno. Posnetek je iz oddelka avtoopreme tovarne Saturnus.

IZVRŠNI ODBOR OBČINSKE KONFERENCE

KAJ JE S SAMOPRISPEVKOM?

Izvršni odbor občinske konference SZDL Ljubljana-Moste-Polje je na 9. seji, ki je bila 15. maja 1972 zaradi številnih pripomb, ki so bile v zadnjem času na terenu razpravljali o realizaciji izgradnje vzgojno-varstvenih zavodov in šolskih objektov iz sredstev samopriskpevka. Po razpravi je izvršni odbor sklenil poslati mestni konferenci SZDL in ostalim prisotnim organom pismo, ki ga objavljamo v celoti.

V pripravi za izvedbo referendumov za samopriskpevek smo zagotavljali občanom, da bo delovanje sklada javno in bodo imeli občani stalno možnost vpogleda, tako na višino zbranih sredstev, kakor tudi o poteku priprav za realizacijo programa. Poudarjali smo tudi veliko vlogo občanov pri sprejemanju raznih odločitev. Skratka, zagotavljali smo, da bo realizacija programa prav tako naša skupna naloga, kot je bila skupna in odgovorna naloga uspešna izvedba referendumov.

Žal pa ugotavljamo, da je od referendumov preteklo že skoraj šest mesecev vendar javnosti, razen skopih informacij v dnevnem časopisu, ni bilo dano nobenega poročila o višini sredstev, ki so že zbrana, kar je še posebej interesantno prav v teh prvih mesecih. Prav tako ni bilo poročil o pripravah za realizacijo programa in težavah.

ki se pri tem pojavljajo. Posebej še to velja za tiste objekte, ki bi se morali po programu graditi še letos.

Na terenu se zaradi pomanjkanja informiranosti pojavljajo številne pripombe o neučinkovitosti in neizpolnjenih obljubah danih v pripravah za samopriskpevek. Nosilci teh komentarjev niso samo tisti, ki so uvedbi samopriskpevka nasprotovali, temveč tudi naši družbenopolitični delavci, ki zagotavljajo, da v podobnih akcijah v bodoče ne bodo več sodelovali.

Zaradi tega predlagamo konferenci SZDL, da takoj ukrepa in zahteva od pristojnih organov predvsem naslednje:

1. Od organa upravljanja sklada je treba zahtevati poročilo o vseh sprejetih bistvenih odločitvah za izvajanje programa, o problematiki njihovega dela oziroma poročilih, na katere so naleteli. Prav tako je

treba pripraviti tudi poročilo o dosedanjem finančnem poslovanju sklada (zbiranje in poraba).

2. Od organov sklada moramo zahtevati mesečno poročanje o vsebinskih in finančnih vprašanjih, ki jih rešujejo. V ta namen naj bi upravni organ izdajal podobno kot je bilo to storjeno v pripravah za referendum bilten, namenjen družbenopolitičnim organizacijam, družbenopolitičnim delavcem in tisku.

3. Poleg teh dveh splošnih nalog pa menimo, da je treba občinske konference (in prek njih občane) seznaniti še z naslednjim:

– kako je z delovanjem odbora za družbeni nadzor in zakaj ta še ni konstituiran;

– kako je s sprejemom statuta in poslovnika sklada in kdo bo o njima javno razpravljal (baje sta oba dokumenta v javni razpravi, a nam o tem ni nič znanega);

– organe upravljanja opozoriti na vlogo in mesto gradbenih odborov pri krajevnih skupnostih v smislu zagotovila o pripravah za referendum. Gradbeni odbori naj najdejo svoje mesto tudi v statutu sklada.

Izvršni odbor bo v kolikor se stanje informiranosti javnosti o vseh problemih ne bo spremenilo prisiljen sklicati sejo občinske konference, na kateri se bodo ta vprašanja, kakor tudi pripombe, javno obravnavala in bo odločno zahtevala ukrepe.

ŠOLA »V PLAMENIH«

Dne 13. maja je bila na Kodelevem izredna vaja civilne zaštite. Ob 12.00 je dal mestni center za alarmiranje alarmni znak, že ob 12.05 pa so „sovražnikovi bombniki

bombandirali industrijsko območje Most, železniško postajo in stanovanjska naselja Kodelevo, Zg. Siska in Gradišče. Na poziv OS Ketteja in Murna Stabu DZ pri KS in poklicni gasilski brigadi je štab poslal na „prizadeto“ območje svoje enote CZ. Mestni štab CZ je aktiviral zdravstveni dom Ljubljana-enota Moste in prosil za pomoč mestni odred RK. Zborna mesto enot je bilo ob Ljubljani 42, od tu pa so v nekaj več kot treh minutah prispeli na „prizadeto“ območje. Naloge posameznih enot so bile naslednje:

Gasilsko-tehnična enota, ki je bila razdeljena na dve ekipe, je morala „pogasiti požar, ki je zajel pomožne objekte šole, in pomagati pri reševanju učencev iz prvega nadstropja“. Prva ekipa enote prve pomoči je pomagala ekipi prve pomoči OS pri nudenju prve pomoči učencem in zdravstveni ekipi na zdravstveni postaji. Druga ekipa pa je pomagala „poškodovancem“ v domu upokojencev in VSTK. Obe ekipi sta nosili „ranjence in poškodovance“ na zdravstveno postajo. Enota za civilno delo je nudila pomoč socialno in psihično „prizadetim“. Težje „prizadeti“ spremljajo v stacionarij odreda RK. Specializirana enota gasilske brigade je sodelovala pri „reševanju“ učencev iz drugega nadstropja OS z drsalnim prtom in reševalno lestvijo. Vodstvo CZ OS Ketteja in Murna je dalo razrednikom naloge prek interne razglasne postaje za „umik učencev“ v kletno zaklonišče. Vodja enote CZ OS je organiziral „reševanje“ z lastnimi ekipami, na pomoč pa je moral poklicati reševalne enote CZ KS Kodelevo in gasilsko brigado.

Kljub temu, da je bilo delo težko in naporno, je CZ dokazala, da številne vaje niso bile zaman in je uspešno opravila svoje naloge.

ANTON ZRNEC

IG



V zadnji številki Naše skupnosti smo objavili fotografijo z zunanjim izgledom nove Mercatorjeve samopostrežne trgovine v Zadvoru, tokrat pa objavljamo notranji posnetek te lepo urejene trgovine

ZAHVALA

13. maja 1972 je bilo v Polju tekmovanje mladih matematikov 6., 7. in 8. razredov vseh petih osnovnih šol občine Ljubljana-Moste-Polje za srebrno Vegovo priznanje, ki ga podeljuje DMFA.

Nagrade tekovalcem so prispevali: občinska skupščina Ljubljana-Moste-Polje, občinska zveza prijateljev mladine, papirnica Vevče, Olma, Obloga-Slikoplastika, Javna skladišča, Jugoreklam, Zveza mladine, SZDL, Mercator, Tekstil, Elektroobnova.

Za pomoč se vsem najlepše zahvaljuje občinska komisija za izvedbo tekmovanja.

Osnovna šola Ljubljana-Polje